

Øjeblikket gaar i Lommen paa Producenterne af Sprit, men jeg tvivler om, at han har Ret i, at Forbrugerne ikke vilde komme til at betale en højere Pris, hvis Afgiften blev forhøjet, og for at komme dertil ser jeg slet ingen Nødvendighed: Der er en langt lettere Vej at gaa, nemlig den at nedsætte Beskyttelsestolden. Gør man det, faa Forbrugerne uden Skade for Finanserne deres Snaps billigere, og deri ser jeg ingen Skade; jeg er ikke af den Tro, at man gennem en Skat, større eller mindre, paa Brændevin kan fremme et Folks sædelige og ædruelige Tendenser. Det sker ad andre Veje, som Lovgivningen allerede er slaaet ind paa. Skulde vi nogen Sinds forlange større Statsindtægt gennem Brændevin, bør vi gaa den Vej, som for mig er den eneste rigtige, og som vore Fædre forlode af bornerte fiskale Hensyn, da de toge Brænderierne fra Landetjind til Byerne og gjorde det til et Bierherv. at fabricere Sprit af Landbrugsprodukter, at oprette Fedestalde og Brænderimalkerier. Som sagt, det var af rent fiskale Grunde. I det Øjeblik vi fik det hele afløst ved Stats-Monopol, vilde øjeblikkelig hele Produktionen af Raasprit blive tilbageført til Landbrænderier, medens Rektifikationen udøvet ved Staten vilde blive i Byerne. Man vilde derved opnaa hvert Aar eller for længere Tid at kunne sætte Prisen og tilsvarende Told i Finansudvalget, eftersom man behøvede det eller Befolkningen ønskede det. Derved vilde denne Fabrikation blive til Støtte for Jordbruget, medens den nu er uden Nytte for samme. Jeg behøver ikke at pege paa, at man naar samtidig Salget af det forædlede Produkt foregik paa samme Maade som Salget af for Eksempel Tobak i de Lande, som have Tobaksmonopol, vilde have det i sin Haand, at regulere Salget af Brændevin, man vilde med Lethed komme over den fortvivlede Lov om Beværternæring, og man vilde, som sagt, kunne imødekomme ogsaa Afholds-Samfundets Ønsker med Hensyn til Reglerne for Salget. Jeg har tidligere fremdraget denne Sag her og udtalt min Anskuelse derom. Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde ønske, at den maatte blivet optagen paa vort Program; thi det er den eneste retfærdige og hensigtsmæssige Maade at løse dette Spørgsmaal paa.

Hermed skal jeg slutte, men jeg vil dog gerne først udtale en lille Anerkendelse til min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Odense Amts 1. Valgkreds (Scavenius) for hans klare Standpunkt i politisk Henseende. Han udtalte forleden Dag, at der

ikke kunde være nogen Sammenligning mellem de Provisorier, som bleve udstædt af den Estrupske Regering, og det seneste Brisantprovisorium, og det giver jeg ham fuldstændig Ret i. Han sagde endvidere, at Højres Stilling i saa Henseende var aldeles uforandret ogsaa efter Forliget, saa at, naar en Højregering, sagde han, staar over for en Finanslov, om hvilken Tingene ikke ere enige, benytter den Grundlovens § 25, og det vil den altid vedblive med. Naar den derimod staar over for to enige Ting, benytter den ingen Paragraf. Moralen er, at en Højregering til enhver Tid staar over hele Kravet.

Formanden: Der er 29 Talere indtegnet, og jeg skal derfor nu afbryde Mødet. Men jeg vil tillige forberede de ærede Medlemmer paa, at det kan blive nødvendigt i Ugens Løb at holde et eller flere Aftenmøder.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Mødet hævet Kl. 4.25.

11te Møde.

Tirsdag den 17de Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelser af 14de ds. meddeler Indenrigsministeren, hvad der er foretaget med Hensyn til forskellige til Ministeren i forrige Samling henviste Andragender. Skrivelserne optages i Tillæg B.

Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff) er modtaget et Andragende fra Skomager A. Mathiesen af Roskilde om Invalideunderstøttelse.